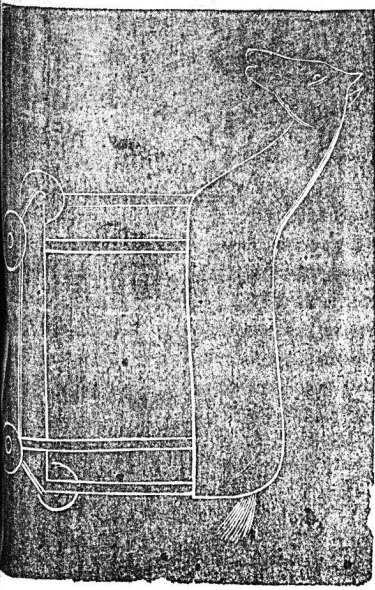

καὶ ἐνῶ φέρονται ὑπὸ τῆς πίτσεως ἐκείνων, ἴσως αὐτὰ διὰ βραμφοσῶν ἐπανειλημμένων ἢ κορβώσι τὸν μικρὸν θυμὸν τῶν ἐνίοτε πάλιν μεταξὺ τῶν μάχας πεισματωδιστατάς. Ἡ ἀπομονηρία συνίστησι τὴν ψυχὴν αὐτῶν, ἀν δὲ λήθεται ἄνθος τι, εὐρωσιν αὐτὸ μαρανθῆν, ἀπο- αὐτοῦ τὰ πέταλα μετὰ βίας, προδιδούσης τὴν ἀπὸ τῶν. Μόνον φωνὴν ἔχουσι τριγμὸν τινα καὶ ἐπαναλαμβανόμενον, ὃν ἐκφέρουσιν εἰς τὰ ἀπὸ τῆν γραυγὴν, μέχρις οὐ πάντα περὶ τὰς ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτίνας, συμπετάξωσι καὶ δια- αὐτῶσιν εἰς τὰς πεδιάδας.

ΑΠΗΡΧΑΙΩΜΕΝΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

τῶν διαφόρων μεταβολῶν αἰτίνας ἐσχάτως ἡ γόβραν, εἶναι καὶ ἡ ἐντελής ἐξάλειψις τῶν ἀπὸ τῶν, αἱ ὁποῖαι περὶ τὰ μέσα τῆς τελευ- αὐτοῦ τῆς ἐπιβάλλοντο ἐπὶ μικροτάτων ἀπὸ τῶν, ὅτε κλείεται μικραὶ ὑβρεὶς εὐμωροῦντο ἀπὸ τῶν εἰδῶν ποινας,, ἀπηρεχαιώμενας ἦσαν. Εἰς ἀπὸ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὃν ἔφθασε, σήμερον ἀπὸ τῆς ἡ γυνὴ δὲν καταδικάζεται, πλέον οὔτε ἀπὸ τῶν ἀναφερομένων ποιῶν αἰτίνας ἦσαν τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ πάλαι. Αἱ ἐπόμεναι δύνανται νὰ ἀπὸ τῶν ὀλίγα τῶν περιεργότερων ἀπηρεχαιω- ἀπὸ τῶν εἰς ἀς εὐρίσκομεν ἀλληγορίας εἰς τινὰς ἀπὸ τῶν Βρετανῶν συγγρασεῶν, καὶ ἰδίως εἰς ἀπὸ τῶν ἡρώματα τοῦ Οὐάλτερ-Σκότου. Μεν' ὀλίγα ἀπὸ τῶν ἴσως ἐντελῶς λησμονηθῆ, οἱ δὲ ἄλλῃ ἀπὸ τῶν δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον καταληπταί. ἀπὸ τῶν ἵππος. Τὸ ἵππεύειν τὸν ξύλινον ἵππον

ἦτο στρατιωτικὴ τις ποιὴν οὖσαν ἐκπαλαί εἰς γρη- τιν εἰς διαφόρους περιστάσεις. Ὁ ξύλινος ἵππος ἦτο κατασκευασμένος ἐκ σανίδων εἰς σχῆμα ἵππου, ἔχον- τος πὸς τὰ ἄνω ὀξεῖαν κορυφὴν, καὶ περὶ τοὺς ὀκτώ- ἢ ἐννέα πόδας μακροῦ. Ἡ κορυφὴ αὐτὴ παρίστανε τὴν ῥάχην τοῦ ἵππου, ὑποστηριζομένου ὑπὸ τεσσά- ρου κνημῶν, 6 ἢ 7 πόδας ὑψηλῶν, τεθειμένων ἐπὶ βάσεως κινουμένης ὑπὸ τροχαλιῶν. Πρὸς ἐντελεστεραν δ' ἀπομίμησιν ἦσαν προστεθειμένα μία κεφαλὴ καὶ μία οὐρά. Ὅτε στρατιώτης τις κατεδικάζετο εἴτε ἀπὸ πολεμικὸν συμβούλιον, εἴτε τὸν ἀνώτερον ἀξιωματι- κόν ἢ ἀναβῆ τὸν ἵππον τοῦτον, ἐτίθετο ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ ἔχων τὰς χεῖρας δεδεμένος ὀπισθεν. Ἡ ποιὴν οὗτη ἐπεβάλλετο μάλιστα ἐπὶ τῶν πεζῶν οἵτινες ὑπετίθετο ὅτι ἦσαν ἀτυχήσιτοι εἰς τὸ ἵππεύειν. Τὰ λείψανα τοῦ- του ξυλίνου ἵππου ἐσώζοντο εἰς Πορτομούθην κατὰ τὸ 1760 ἔτος, ἀλλ' ἡ χρῆσις του εἶχε πρὸ καιροῦ διακοπῆ, θεωρηθεῖσα ὡς ποιὴν ὑβριστικωτάτη.

The gantelope. Καὶ αὕτη ἦτο κοινὴ στρατιωτικὴ τιμωρία ἐπὶ κλοπῆ, ἐνεργουμένη κατὰ δύο τρόπους. Κατὰ τὸν τελευταῖον, τὸ Τάγμα ἐσχηματίζετο κλι- μακρῶν. Ἐκαστος στρατιώτης ἐκράτει ῥάβδον εἰς τὴν χεῖρα, ὃ δὲ πταισῆτος γεγυμνωμένος μέχρι τῆς ζώνης διήρχετο διὰ τῶν ταξέων προηγούμενου δεκα- χου τινος· καὶ ἐνῶ διέβαινεν οὕτω ἕκαστος στρα- τιώτης τὸν ἐφιλοδώρει μὲ μίαν μαστίγωσιν. Ἄλλ' ἐ- πεὶδὴ τοῦτο ἐνομίσθη ἄτοπον, μετεχειρίσθησαν τὸν ἄλλον τρόπον, ὅστις ἦτο τὸ νὰ δένωσι τὸν ἐνοχον εἰς τέσσαρας λόγχας, ἵνα κρατῶσιν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του. Τότε ἀνά εἰς τῶν στρατιωτῶν τοῦ τάγ- ματος ἐλάμβανε παρακειμένην μαστίγα ἐννέα ἔχουσαν λωρία, καὶ δίδων δι' αὐτῆς εἰς τὸν ἐνοχον μίαν μα- στήγωσιν, ἔθετε ταύτην χαμαὶ καὶ διέβαινεν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνετο μέχρις οὐ διέβαινον ἀπαντες, ἀλλ' ἐπομένως θεωρηθέντος ὅτι διὰ τοῦτου καταβίβαν τὸν βαθμὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς δημίους κατηργήθη ἡ ποιὴν αὕτη.

The picket Αὕτη ἡ τιμωρία ἐπιβάλλετο συνή- θως εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ πυρο- βολικοῦ. Ὁ ἐνοχος διετάττετο νὰ ἀναβῆ εἰς τι σκα- μνίον, ἐνῶ ἡ δεξιὰ του χεῖρ ἐκλείετο ἐντὸς μηχανῆς τινος πιεζούτης μεγάλως αὐτὴν. Ἡ μηχανὴ αὕτη ἦτο προσηλωμένη εἰς στέλεχος δένδρου, κάτωθεν δὲ τῶν ποδῶν τοῦ ἐνόχου ἦσαν διάσπορα ἕξέα ξύλα. Προσηλωμένης τῆς χειρὸς του ἐντὸς τῆς ῥηθιῆδος μηχανῆς ἀφηρεῖτο τὸ σκαμνίον, ὃ δ' ἐνοχος ἦν ὑπο- χρεωμένος ἢ νὰ πατᾶ γυμνόπους τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας του ὀξέα ξύλα, ἢ νὰ ῥίπτῃ τὸ βάρος τοῦ σώματός ἐπὶ μόνῃς τῆς χειρὸς του, ἧς αἱ ἀλγηδόνες καθί- σταντο ἀπόρητοι.

Ἡ τιμωρία αὕτη διήρχετο συνήθως ἀπὸ ἐνὸς τετάρ- του μέχρι μιᾶς ὥρας ἀλλ' ἐνίοτε παρετίετο καὶ περισσότερον. Ἄλλ' ἐκ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν αἱ ὁ- ποῖαι προέκυπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ποιῆς ταύ- τῆς, κατηργήθη. Εἰς Ἰσπανίαν ἡ τιμωρία αὕτη ἦτο μία τῶν βασάνων τοῦ ἱεροεξεταστηρίου.

Τὸ τρυπᾶν τὴν γλῶσσαν. Ἀγγλος τις συγγρα- φοῦς ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπὶ ἀξιωματικῶν ἐπιβαλλομένη